

heller ikke gaar paa Driftsregnskabet, men bruges til Afbetaling af Statens Gæld i Nationalbanken. Ikke desto mindre er det jo naturligvis Indtægter. Og der er de Konfiskationsbeløb o. lign., som kommer ind i Henhold til Straffelovstillægget og Loven om Konfiskation af tysk Ejendom. Jeg skulde tro, at der paa dette Punkt kan regnes med i alt Indtægter paa omkring ved 250 Mill. Kr., i hvert Fald over 200 Mill. Kr., saa at der af Indtægter, som ikke gaar paa Driftsregnskabet, formentlig i indeværende Finansaar kan regnes med op imod 300 Mill. Kr. Det skulde da sige, at de Udgifter, der overføres til § 26, som formentlig vil blive godt 300 Mill. Kr., ogsaa paa det nærmeste opvejes af Indtægter for Statskassen.

Det er min Begrundelse for at sige, at jeg venter, at man i indeværende Finansaar kommer i hvert Fald *tæt op mod Balance* mellem Statens samlede Indtægter og dens samlede Udgifter, men jeg maa gøre den yderligere Bemærkning, at naar jeg siger dette, er det under ganske bestemte Forudsætninger. Der er ikke paa Finansloven for indeværende Finansaar regnet med Udgifter til *Tilskud til Landbrugseksporten* for Tiden efter 1. Oktober d. A. Vi har jo en Lov, der garanterer Priserne indtil 1. Oktober. Hvad der derefter skal ske, ved jeg ikke, og det er klart, at i samme Omfang, som det maatte blive nødvendigt, hvad man endnu i Dag ikke kan overse, at give Tilskud til Landbrugseksporten efter 1. Oktober, i samme Omfang vil Udgifterne blive forøget. Det samme gælder, hvis det skulde blive nødvendigt at afsende *militære Styrker til Tyskland*. Heller ikke dertil er der afsat noget Beløb, idet Forhandlingerne om dette Punkt jo ikke er afsluttet. Jeg maa imidlertid anse det for rigtigst, saafremt der skulde komme Udgifter paa disse eller andre endnu ikke forudsete Punkter, da at tilvejebringe Dækning herfor igennem nye Skatter. Ganske vist er der vel ingen af os, der ønsker, at Skatterne skal være større end højst nødvendigt, men med den Tilstand, der hersker i Samfundets Økonomi i Øjeblikket, hvor vi ser en voldsom Mangel paa Arbejdskraft og en stærk Tendens til Merindførsel — begge Dele Tegn paa, at Købeevnen i Befolkningen er større, end Landets Produktionskraft betinger —, vil det ikke være forsvarligt af Staten ved betydelige Udgifter ud over Indtægterne at bidrage til yderligere at forøge Købeevnen i Samfundet.«

Lovforslaget vedtoges enstemmigt i begge Ting.